

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Посебно одељење
Кж1-По1 5/26
11.5.2026. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, Посебно одељење за организовани криминал, у већу састављеном од судија Милимира Лукића, председника већа, Марка Јоцића, Маје Илић, Весне Лукачевић и Људмиле Миљковић, чланова већа, са вишим саветником Јеленом Савић записничарем, у кривичном предмету против **окривљеног АА**, због продуженог кривичног дела недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи у саизвршилаштву из члана 350 став 3 у вези става 2 у вези са чланом 33 и 61 КЗ, одлучујући о жалби браниоца окривљеног АА, адвоката Емила Шафхаузера, изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду, Посебног одељења за организовани криминал К-По1 бр.163/24 од 20.11.2025. године, у седници већа одржаној у присуству Јавног тужиоца за организовани криминал, Предрага Ћетковића, дана **11.05.2026. године**, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Емила Шафхаузера, па се пресуда Вишег суда у Београду, Посебног одељења за организовани криминал К-По1 бр.163/24 од 20.11.2025. године, **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду, Посебног одељења за организовани криминал К-По1 бр.163/24 од 20.11.2025. године, окривљени АА оглашен је кривим због продуженог кривичног дела недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи у саизвршилаштву из члана 350 став 3 у вези става 2 у вези са чланом 33 и 61 КЗ, те је осуђен на казну затвора у трајању од 2 (две) године и 6 (шест) месеци, у коју му се урачунава време проведено у притвору, по решењу Вишег суда у Београду, Посебног одељења за организовани криминал Кпп-По1 бр.47/22 од 02.12.2022. године и то од 01.12.2022. године, када је лишен слободе, па до 13.04.2023. године, када је притвор

укинут решењем Апелационог суда у Београду, Посебно одељења Кж2-По1 85/23. Према окривљеном је изречена и мера безбедности одузимања предмета и то једног телефона марке "Sasmsung", црне боје, ИМЕИ броја ... и другог ИМЕИ броја ..., са припадајућом СИМ картицом "VIP" оператера, без серијског броја ... и једног телефона марке "Samsung Galaxy", црне боје, са два ИМЕИ броја ... и ..., без припадајућих картица, који су од окривљеног одузети према потврдама о привремено одузетим предметима МУП РС, ДП, УКП, СБПОК, Одељење за сузбијање трговине људима и кријумчарење људи 03/2-3 број 65/22 од 01.12.2022. године о 03/2-3 број 65/22-1 од 01.12.2022. године. Окривљени је обавезан да плати трошкове кривичног поступка о чијој висини ће суд одлучити накнадно посебним решењем, као и паушал суду у износу од 50.000,00 динара у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде.

Против наведене пресуде, жалбу је изјавио бранилац окривљеног АА, адвокат Емил Шафхаузер, због битне повреде одредаба кривичног поступка, повреде кривичног закона, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да Апелациони суд у Београду, Посебно одељење, усвоји жалбу, преиначи побијану пресуду, тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе за дело које му се ставља на терет.

Јавни тужилац Јавног тужилаштва за организовани криминал је у свом поднеску Ктo.бр.54/24 од 14.01.2026. године предложио да се жалба браниоца окривљеног одбије као неоснована и првостепена пресуда потврди.

Апелациони суд у Београду, Посебно одељење за организовани криминал, одржао је седницу већа, у присуству јавног тужиоца Јавног тужилаштва за организовани криминал, Предрага Ћетковића, на којој је размотрио списе предмета, заједно са побијаном пресудом, коју је испитао у оквиру основа, дела и правца побијања, који су истакнути у изјављеној жалби, у смислу одредбе члана 451 ЗКП, па је по оцени жалбених навода и предлога нашао:

- жалба је неоснована.

Жалбом браниоца окривљеног АА, адвоката Емила Шафхаузера, првостепена пресуда се побија због битне повреде одредаба кривичног поступка, уз истицање да се заснива на доказу на коме се по одредбама Законика о кривичном поступку не може заснивати. Наиме, у току поступка је првостепени суд одбио предлог одбране да се из списка предмета издвоје као незаконити докази искази осуђеног ББ, дати пред ПУ Сомбор од 20.07.2022. године и пред Вишим јавним тужилаштвом у Сомбору 22.08.2022. године, међутим, како предметни искази нису дати пред Тужилаштвом за организовани криминал, односно нису изведени непосредно од стране поступајућег тужиоца, то чињеница да је тужилаштво преузело гоњење не може дерогирати стриктне одредбе законика. С тим у вези, садржина исказа ББ, дата пред ПУ Сомбор од 20.07.2022. године и није предмет оптужбе, па је нејасно зашто је првостепени суд и користи, док насупрот томе, на основу тог исказа, суд додатно утврђује да је окривљени АА био ангажован за "различите послове на терену", а који исказ је ББ оспорио пред Тужилаштвом за организовани криминал на записнику од 01.12.2022. године, те суд погрешно наведени исказ користи као законит доказ и на њему заснива своју одлуку.

Међутим, насупрот овако изнетим жалбеним наводима браниоца окривљеног, правилно је првостепени суд одбио предлог одбране да се искази осуђеног ББ дати пред ПУ Сомбор 20.07.2022. године и ВЈТ у Сомбору 22.07.2022. године издвоје из списка предмета као незаконити, будући да из дописа ЈТОК Кти.бр. 29/22 од 05.12.2022. године произлази да је Јавно тужилаштво за организовани криминал преузело на даље поступање предмет ВЈТ у Сомбору, у коме су ови докази прибављени, при чему су наведени искази у свему дати на законит начин, у присуству браниоца и пред јавним тужиоцем Вишег јавног тужилаштва у Сомбору, дакле пред овлашћеним органом поступка, те су у свему су у складу са одредбама ЗКП и сами по себи, и по начину прибављања, не представљају незаконите доказе у смислу одредбе члана 16 став 1 ЗКП, а како се супротно томе указује жалбом браниоца. Ово све, ако се има у виду да је поступак против осуђеног ББ, започет пред Вишим јавним тужилаштвом у Сомбору, а довршен пред Јавним тужилаштвом за организовани криминал, будући да је против окривљеног покренута истрага пред Вишим јавним тужилаштвом у Сомбору у јулу 2022. године, а затим је, по покретању кривичног поступка против организоване криминалне групе у децембру 2022. године тај кривични поступак спојен са кривичним поступком пред Јавним тужилаштвом за организовани криминал, те је самим тим, и сав доказни материјал прикупљен пред Вишим јавним тужилаштвом у Сомбору постао део истраге, које је Јавно тужилаштво за организовани криминал водило против једанаесторице окривљених. Код напред изнетог, неосновани су и жалбени наводи браниоца који указује да је осуђени ББ променио свој исказ пред ЈТОК, међутим, увидом у све исказе осуђеног ББ, произлази да је исти признао све радње извршења кривичних дела које су му стављене на терет, с тим што су искази дати пред Вишим јавним тужилаштвом у Сомбору детаљнији и потпунији у односу на исказ дат пред Јавним тужилаштвом за организовани криминал, јер су дати одмах након критичног догађаја и лишења слободе, при чему је осуђени ББ пред Вишим јавним тужилаштвом у Сомбору у свом исказу спомињао окривљеног АА, као лице које га је ангажовало да превози илегалне мигранте (иако се у том процесном тренутку против окривљеног АА још није водио никакав кривични поступак), због чега се, по налажењу овог суда, у конкретном случају не ради о супротним исказима осуђеног, већ је насупрот томе, у свим исказима осуђени у потпуности признао извршење кривичног дела, с тим што је у два исказа поменуо окривљеног АА, а у једном није, а које исказе је правилно првостепени суд ценио, у склопу осталих доказа, при чему је првостепену пресуду засновао на свим изведеним и правилно цењеним доказима, а не искључиво и једино на овом доказу, како се то неосновано указује изјављеном жалбом, због чега су супротни жалбени наводи браниоца, оцењени као неосновани.

Надаље се жалбом браниоца окривљеног АА, адвоката Емила Шафхаузера указује да се у свим тачкама изреке ожалбене пресуде наводи да су осуђени АА и ВВ преко осуђеног ГГ и окривљеног АА, ангажовали возача ДД, при чему је суд занемарио чињеницу да је ДД ангажован од стране организатора криминалне групе, а не од стране окривљеног АА. Ово посебно, ако се има у виду да се ради о пресуђеној ствари, будући да је ГГ осуђен за потпуно идентичну ствар, а ДД је у свом исказу навео да га је ангажовао управо ГГ, а да је окривљени АА само седео, те чињеница да је неко имао сазнање да ће неко извршити кривично дело не представља, само по себи, кривично дело, при чему и поред бројних телефонских позива које су међусобно разменили окривљени, из исказа ДД произлази да окривљени АА није учествовао у извршењу предметног кривичног дела, односно није преносио информације и давао упуте.

Насупрот овако изнетим жалбеним наводима браниоца окривљеног, у којима суштински износи сопствену оцену доказа, другачију од оне која је дата у образложењу побијане пресуде, по налажењу Апелационог суда у Београду, Посебног одељења, првостепени суд је, правилном оценом свих изведених доказа, цењених појединачно и у својој међусобној повезаности, као и у склопу одбране окривљеног, за своје чињенично-правне закључке да је током поступка доказано да је окривљени извршио кривично дело која му се оптужним актом ставља на терет, дао довољно јасне, аргументоване и уверљиве разлоге у образложењу побијане пресуде, које у свему као правилне, прихвата и овај суд.

Наиме, када је у питању кривичноправна радња описана под тачком 1. изреке пресуде, правилно је првостепени суд нашао да окривљени АА није спорио да се критични догађај одиграо у време, на месту и на начин како је то наведено у изреци, међутим, током поступка је оспорио да је учествовао у наведеним радњама указујући да је његова једина кривица што је син осуђеног ГГ и најбољи пријатељ осуђеног ВВ.

Правилном оценом свих изведених доказа, цењених појединачно и у својој међусобној повезаности, као и у склопу одбране окривљеног, првостепени суд је током поступка утврдио да се пребацивање три ирегуларна мигранта непознате националности из Републике Србије у Републику Хрватску одиграло на начин како је то описано у ставу I изреке, а што је несумњиво утврђено из: одбрана осуђених ГГ, ВВ, ЂЂ, ЕЕ, ЖЖ и ДД, који су признали и описали у одбранама све радње које су предузели, те пресуда којима су они оглашени кривим и осуђени, а које су изведене као доказ у наведеном поступку, као и писаних доказа и фотодокументације са наплатних станица Шимановци – Шид – Кузмин МУП РС, ДП, УКП, СБПОК, Одељење за сузбијање трговине људима и кријумчарење људи Ку.бр.848/22 дан 31.07.2022. и 01.08.2022. године, где је на фотографијама путничко моторно возило “Fiat Croma”, регистарске ознаке ..., у коме се налазио ДД и то на наплатној станици Шимановци дана 31.07.2022. године у 18:22:28, на наплатној станици Шид истога дана у 19:08:38, на наплатној станици Кузмин 01.08.2022. године у 14:03:53 и на наплатној станици Шимановци 01.08.2022. године у 14:39:39, као и на фотографијама где путничко моторно возило “Fiat Croma”, регистарске ознаке ..., у коме је 33 на наплатној станици Шимановци дана 31.07.2022. године у 22:39:07 и које је фотографисано и у 23:19:43, као и на фотографијама на којима је путничко возило “Citroen C5”, ... у коме је 33 на наплатној станици Кузмин 01.08. у 14:03:42 и на станици Шимановци 01.08. у 14:38:48, што одговара и одбранама окривљених како су се кретали тог дана, којим возилима и пресудама којима су они оглашени кривим. Поред тога, из графичког приказа међусобних комуникација окривљених за период од 28.07. до 01.08.2022. године се види учесталост комуникације између окривљених које су они у својим одбранама и описали, због чега није било спорно, а произлази из изведених доказа да је осуђени ДД дана 31.07.2022. године превезао три ирегуларна мигранта преко граничног прелаза Батровци из Србије у Хрватску и то на начин како је описан у изреци.

Код напред изнетог, неосновано се изјављеном жалбом браниоца окривљеног АА, адвоката Емила Шафхаузера указује да окривљени није имао никакву улогу у извршењу предметног кривичног дела, понављајући наводе одбране окривљеног током поступка - да се он није тиме бавио и да није ангажовао за вожњу миграната осуђеног

ДД.

Међутим, насупрот наведеном, из одбране осуђеног ДД, правилно је првостепени суд утврдио да га је окривљени АА заједно са оцем ГГ ангажовао за пребацивање миграната и то тако што га је најпре ГГ у мају или јуну 2022. године позвао и рекао да има пословни предлог за њега, да би пар дана након тога ГГ са окривљеним АА дошао код њега кући, објаснио му да се ради о илегалном превозу миграната, да су сви заједно потом отишли до једног ресторана у Сомбору, где му је ГГ рекао да је његов део посла “да седне и вози” и у 99% случајева ГГ му је преносио информације, док је окривљени само седео, али је био укључен и знао је да ће осуђени ДД бити ангажован, те се окривљени укључивао и допуњавао ГГ уколико нешто изостави. Такође, из одбране осуђеног ДД произлази да му је осуђени ВВ након успешног пребацивања миграната, донео новац и да је тада са њим био окривљени АА, а из одбране осуђеног ЂЂ произлази да су “...” и “...” набављали возаче, као и да је “генерално из целе приче ВВ набавио возаче преко ... и ..., углавном је ... водио разговор, а ... је био у друштву са њим, не зна шта је он радио и да ли је добијао паре, а за ... зна да је добијао паре”, а што је потврђено и одбраном осуђеног ЖЖ, који се конкретне радње није сећао, али зна да су и осуђени ГГ и окривљени АА учествовали у пребацивању миграната.

Када се има у виду чињеница да из графичког приказа међусобних комуникација ЕЕ, ВВ, ЂЂ, АА, ГГ, ДД и ЖЖ у периоду од 28.07.2022. године до 01.08.2022. године произлази да је окривљени АА водио разговор са ДД и позвао га 16 пута, ДД позвао АА 6 пута, а затим да је окривљени АА разговарао са ГГ и позвао га 8 пута, а ГГ њега 28 пута, те да је окривљени АА позвао ВВ 72 пута и 8 пута, а ВВ позвао окривљеног АА 6, 16 и 22 пута. За дан када су се три мигранта пребацивала 31.07.2022. године према графичком приказу кретања по базним станицама за окривљеног АА од 12,00 часова до 01.08.2022. године до 21,00 часова и графичком приказу кретања по базним станицама осуђеног ВВ за исто време, произлази да су се кретали тако да се сретну и да су затим били заједно, користили исте базне станице, из чега јасно произлази да су се нашли због пребацивања миграната и да су у време када су се мигранти пребацивали прелазили границу - били заједно. Ово посебно, ако се има у виду да је у време када су мигранти доведени и убачени у аутомобил којим је управљао осуђени ДД и пребачени преко границе, окривљени АА је био са осуђеним ВВ, да су заједно чекали исход пребацивања миграната преко границе и обавештење да ли су успешно пребачени, о чему сведочи и разговор који је дана 01.08.2022. године у 05:51:46 водио окривљени АА са броја телефона који користи ВВ са ГГ, у коме га обавештава да је “тетка стигла, да је све готово и да је све у реду” о чему је суд, у погледу објашњења да се у конкретном случају не ради о “тетки” окривљеног, већ да садржина разговора очигледно указује да се радило о пребацивању миграната на странама 47. и 48. образложења побијане пресуде, дао довољно јасне, уверљиве и за овај суд у свему прихватљиве разлоге, правилно налазећи да је окривљени активно учествовао у пребацивању миграната, предузео радње које су описане под тачком 1. изреке, а што призлази и из других разговора које је водио са осуђеним ВВ, а који су прибављени по основу наредбе за тајни надзор и комуникацију, чију садржину окривљени није спорио, како је то правилно нашао и првостепени суд.

Надаље се жалбом браниоца окривљеног АА, адвоката Емила Шафхаузера,

оспорава и чињенично стање ближе описано у ставу II изреке пресуде, уз указивање да је суд погрешно интерпретирао разговоре и исказе осуђених, те погрешно утврдио чињенице, уз поновно указивање да је осуђени ДД изричито указао да га је за наведену радњу пребацивања миграната звао осуђени ГГ, па остаје нејасно како је могуће да се ангажовање ДД везује за окривљеног АА, а ово све, ако се има у виду да суд погрешно тумачи разговор између окривљеног АА са осуђеним ВВ, при чему суд не цени чињеницу да су ВВ и АА јако добри пријатељи и да је животно и логично да се пријатељ обрадује успеху другог, макар се радило и о противправним радњама, при чему се из радњи окривљеног не види узрочно-последична веза између наведених разговора и закључака да је управо окривљени АА ангажовао ДД.

По налажењу Апелационог суда у Београду, Посебног одељења, насупрот овако изнетим жалбеним наводима браниоца окривљеног, правилно је првостепени суд чињенично стање ближе описано у ставу II изреке пресуде, односно да је у периоду од 22.08.2022. до 05.09.2022. године недозвољено пребачено преко државне границе Републике Србије ка Републици Румунији 19 ирегуларних миграната непознатог држављанства и то на начин који је ближе описан у изреци, утврдио најпре из одбрана осуђених и то ЕЕ, ВВ, ГГ, ЂЂ, ДД и пресуда Вишег суда у Београду, Посебног одељења за организовани криминал Спк.По1 1/23 од 16.01.2023. године, којом је осуђен ЕЕ под тачком 8, затим, пресудом Спк.По1 96/22 од 26.12.2022. године, којом је осуђен ВВ и то у тачки 9, затим, пресудом Спк.По1 32/23 од 03.04.2023. године, којом је осуђен ГГ за опис радњи под тачком 2 те пресуде, затим, пресудом Спк.По1 68/23 од 01.06.2023. године, којом је осуђени ЂЂ под тачком 6 исте пресуде и пресудом Спк.По1 22/24 од 23.05.2024. године којом је осуђен ДД за радње под тачком 2 те пресуде, које одговарају радњама под тачком II изреке ове пресуде. Надаље, када се наведене одбране доведу у везу са писаним доказима и то извештајем МУП РС – ДП – Управа граничне полиције 0356 Сп.бр.230-3205/22 од 27.09.2022. године, којом су достављени подаци да је окривљени ДД, а на основу евиденције о лицима и саобраћајним средствима на којима је извршена гранична провера, као и возило, евидентиран на граничним прелазима и то Ватин 30.08.2022. у 21:20 излаз, а Бачки Брег 03.09.2022. године у 05:43 часова улаз, да је возило "Ford Transit" према фотодокументацији и снимцима са наплатних станица Врбас, Нови Сад, Стара Пазова за дан 05.09, 06.09. и 11.09.2022. године, Ку.848/22, који је сачинио МУП РС – ДП – УКУП – СБПОК Одељење за сузбијање трговине људима и кријумчарење људи, сликано на наплатној станици Стара Пазова 05.09.2022. године у 10:45:40 као и на наплатној станици Стара Пазова 05.09.2022. у 13:44:45, а на осталим фотографијама је ово возило и види се осуђени ДД на месту возача. Поред тога, према графичком приказу међусобних комуникација за период од 22.08.2022. до 05.09.2022. године, види се интензивна комуникација осуђених, јер је осуђени ВВ разговарао са ЕЕ, ЂЂ и ДД, док су осуђени ДД и ЂЂ разговарали међусобно, а ГГ са ЂЂ, ЂЂ и ЕЕ разговарали међусобно, из којих доказа је јасно да је кривичноправна радња у ставу II изреке побијане пресуде, извршена на начин који је описан у изреци.

Код напред изнетог, из исказа осуђеног ДД је утврђено које радње је предузео окривљени АА, а који је у свом исказу навео да га је пар дана по повратку са одмора позвао осуђени ГГ и питао да ли хоће да одвезе још једну туру, да је пристао, да се после пар дана нашао са окривљеним АА и осуђеним ВВ у Врбасу или Кули, да га је осуђени ГГ са њих двојицом тамо "спојио", објаснио му је да је његово и АА да му предају новац и да га одвезу где треба, а осуђени ВВ је рекао да се иде у Румунију, јер

је он још раније прихватио да вози под условом да не пребацује мигранте преко границе, при чему је овог пута преузео возило са теретом, отишао у Вршац на царину, где су га чекали осуђени ВВ и окривљени АА, који су предали све за шпедицију, а затим је са окривљеним АА пио кафу, чекао да се шпедиција заврши, а за то време је окривљени АА све време био у контакту телефоном с ВВ. Даље је навео да се после неког времена осуђени ВВ поново појавио и рекао да он и окривљени АА морају да иду, а осуђени ДД је отишао на гранични прелаз, а потом на локацију у Румунији коју му је послао осуђени ВВ, на дивљи паркинг, где су дошла два човека с којима се одвезао до сеоског домаћинства где су укрцали мигранте, које је пребацио у Аустрију, наводећи да их је било 19. За то све време је био у контакту са осуђеним ВВ, а сутрадан га је позвао осуђени ГГ и рекао му да дође у Врбас, где ће га чекати осуђени ВВ и окривљени АА, којом приликом им је предао комби, а они су му дали 1.000 евра, након чега су га вратили кући и ту се тура завршила, а успут су му причали како нису спавали и да су се бринули, а он је њима рекао како је све протекло и да је било доста несугласица, па је осуђени ГГ обећао да му осуђени ВВ неће остати дужан, а кад они заврше наплату додатно ће га частити, наводећи да је све време током овог ангажмана био присутан и окривљени АА, који је све време био са осуђеним ГГ и знао је све “од А до Ш”, односно да сваки пут кад су га возили негде и кад су га враћали, поред осуђеног ГГ био је и окривљени АА, а ако је био ту осуђени ВВ, ту је био и окривљени АА.

Наведени исказ осуђеног ДД потврђен је и графичким приказом међусобних комуникација окривљених у погледу броја позива између окривљених, а правилно је првостепени суд ценио и садржину разговора које је окривљени АА водио са ВВ, који је прибављен по основу тајног надзора комуникација, јер из наведеног да је окривљени АА знао да се пребацује већи број ирегуларних миграната, те да је предузео радње за које је оглашен кривим, а конкретно се ради о разговору од 26.08.2022. године у 15:49:51, које је суд детаљно интерпретирао на странама 51. и 52. образложења пресуде, што када се доведе у везу са чињеницом да је осуђени ГГ дана 29.08.2022. године превезао ДД до Вршца где је било теретно моторно возило марке “Ford Transit”, које је обезбедио осуђени ЂЂ, а на дан 30.08.2022. године, када је осуђени ЕЕ организовао прихват ирегуларних миграната, а после тога осуђени ВВ и ЂЂ организовали њихов транзит кроз Републику Србију и прелазак ван места за прелаз државне границе и контроле од стране државних органа, након чега је осуђени ДД преузео теретно моторно возило марке “Ford Transit” од осуђених ВВ и 33, прешао тим возилом државну границу на граничном прелазу Ватин, између Републике Србије и Републике Румуније и у неутврђено место на територији Републике Румуније сместио ирегуларне мигранте и омогућио им даљи транзит ка земљама Западне Европе, што произлази из одбрана осуђених, то је правилно првостепени суд закључио да је окривљени АА, осим што је знао да је циљ да се пребаце ирегуларни мигранти у земље Западне Европе, говорећи да је “победа када уђе у Хунгарија транс” (што указује да се ради о уласку у Мађарску након чега више нема контрола на граничним прелазима), већ из наведених разговора управо произлази да је окривљени АА обезбедио возаче, јер говори о томе да је разговарао са ДД, да је видео да је ДД неспокојан и нервозан, о чему се суд детаљно изјашњавао на страни 52. образложења пресуде, правилно налазећи да је окривљени био активно укључен како за време транзита ирегуларних миграната, тако и након тога, када је исплатио новац осуђеном ДД, што је потврдио у својој одбрани осуђени ДД.

Стога је правилан закључак првостепеног суда да је одбрана окривљеног, која је

поновљена у изјављеној жалби његовог браниоца да се наведених разговора не сећа, да су небитни или да се односе на нешто друго, неуверљива и нелогична и усмерена на избегавање кривице, те да, супротно објашњењу које је дао окривљени – да му је било битно да ВВ посао са мигрантима иде добро, само зато што му је добар друг и да му се ВВ за то често исповедао, правилно првостепени суд утврдио да је и окривљени АА заједно са осталим осуђенима учествовао у овој радњи, што произлази не само из исказа осуђених, како је то претходно наведено, већ из садржине разговора које је водио са осуђеним ВВ дана 30.08.2022. године, у коме окривљени тражи од осуђеног ВВ да га обавезно назове када осуђени ДД уђе, односно буде на ручку у Будимпешти, те му говори "да се са ДД чуо, да ће следећи пут са њим бити све док не крене, а како не би звао и ометао ВВ, јер свако треба да ради свој посао".

Надаље се жалбом браниоца окривљеног оспорава чињенично стање ближе описано у ставу III изреке пресуде, указујући на другачију оцену доказа од оне која је дата у образложењу пресуде, уз истицање да из исказа осуђеног ДД и садржине пресретнуте комуникације, не произлази учешће окривљеног АА у наведеној радњи будући да је осуђени ДД навео да га је контактирао осуђени ГГ, а не окривљени АА, те да нема сумње да око ангажмана ДД и давања упута ниједна радња није спроведена од стране окривљеног АА.

По налажењу Апелационог суда у Београду, Посебног одељења, првостепени суд је на страни 53. образложења пресуде дао довољно јасне, аргументоване и уверљиве разлоге за свој закључак да је окривљени АА извршио кривичноправн ерадње описане у ставу III изреке пресуде, налазећи да је окривљени АА, заједно са осталим осуђенима, у периоду од 04.09. до 13.09.2022. године организовали недозвољен прелаз државне границе Републике Србије ка Републици Румунији а потом даље ка Републици Мађарској за 27 ирегуларних миграната од којих 17 држављана Индије, 9 држављана Бангладеша и 1 држављанина Пакистана, а што произлази из одбрана осуђених ЕЕ, ВВ, ЂЂ, ГГ и ДД, затим из материјалних доказа односно дописа МУП РС, ДП, Управе граничне полиције 0356 Сп.бр.230-320622 од 27.09.2022. године везано за граничне провере, као и из садржине пресретнуте комуникације која је вођена између окривљених, те су неосновани жалбени наводи да окривљени АА није учествовао у наведеним радњама, будући да је управо осуђени ДД у свом исказу детаљно описао да се састао са осуђеним ВВ, који му је објаснио све око туре коју треба да вози, да је састанку присуствовао окривљени АА, да је окривљени АА након 2-3 дана дошао са осуђеним ГГ код њега и донео му 50 евра како би могао да купи гориво неопходно за пут до границе са Румунијом, што произлази и из графичких приказа међусобних комуникација између окривљеног са осталим осуђеним лицима, у погледу броја и учесталости комуникација, односно да се ради о интензивној комуникацији на дан када осуђени ДД креће према граничном прелазу Ватин и прелази комбијем у Румунију, што уз чињеницу да се осуђени ДД са окривљеним АА састао и близу граничног прелаза, када му је позајмио новац уз обећање окривљеног да ће му дуг вратити када буде исплаћен од осуђеног ВВ након завршетка туре са мигрантима, те обавештавање окривљеног од стране осуђеног ВВ о поласку осуђеног ДД ка граничном прелазу да је "овај наш кренуо", према правилној оцени првостепеног суда указује да је окривљени АА учествовао у радњи извршења кривичног дела ближе описаној у ставу III изреке, а не само присуствовао договорима, те знао да се ради о недозвољеном пребацивању миграната, у ком делу правилно првостепени суд није прихватио овакву одбрану

окривљеног, а која је поновљена и у изјављеној жалби његовог браниоца.

По налажењу Апелационог суда у Београду, Посебног одељења, неосновани су и жалбени наводи браниоца да чињеница да је окривљени АА био заједно са осуђеним ВВ у моменту када су осуђеном ДД предавали новац за превоз миграната, не указује, сама по себи, да се у конкретном случају ради о саизвршилаштву, јер је целокупну исплату извршио осуђени ВВ.

Насупрот овако изнетим жалбеним наводима браниоца окривљеног, по налажењу Апелационог суда у Београду, Посебног одељења, правилно је првостепени суд ценећи све изведене доказе, које је ценио појединачно и у међусобној вези једног са другим, из пресретнуте комуникације између окривљених, одбрана осуђених који су закључили споразуме о признању кривичног дела, те графичког приказа међусобних комуникација утврдио да је окривљени АА био анагажован за различите послове “на терену” укључујући ангажовање возача ДД, заједно са осуђеним ГГ, са којим је осуђеног ДД и превозио где год је то било потребно пре него што би кренуо да вози туре са мигрантима, као и у два наврата заједно са осуђеним ВВ предао новац у износу од 1.000 евра за успешно превезене туре, што произлази и из исказа осуђеног ББ од 22.07.2022. године пред ВЈТ у Сомбору у коме је навео да га је његов пријатељ АА из ..., мисли из ... питао да ли је слободан за вожњу и да ли и даље вози комби на међународним линијама, а након тога је АА његов број дао ..., који је после звао и ангажовао га, о чему говори и пресретнути разговор од 23.09.2022. године између ЂЂ и ЕЕ у коме ЂЂ претпоставља да су отац и син предложени да сведоче у неком поступку и појашњава ЕЕ да се ради о онима “што су дошли код тебе, јел се сећаш како се зове, ...” на шта је ЕЕ питао “Одакле су ти шофери” а ЂЂ одговорио “Све је то преко ...” и додао да “нема поверења у ..., јер ће његов ... ”да пева све песме”, због чега треба да “пале”, што по оцени суда јасно указује да су ова двојица осуђених разговарали о оцу и сину - осуђеном ГГ и окривљеном АА у тренутку када су неки од осуђених лица ухапшени, па се прибојавају да би пријатељ ВВ - окривљени АА могао све да призна пред правосудним органима, због чега се договарају да побегну у Румунију и тамо да наставе “да раде”, који договор управо говори у прилог закључку суда да је окривљени АА активно учествовао у радњама кривичног дела за које и оглашен кривим првостепеном пресудом.

Жалбом браниоца окривљеног АА, адвоката Емила Шафхаузера се указује да осуђени наводе да не познају АА нити по имену нити по презимену, а још мање по лику, што указује да није преговарао нити је учествовао у радњама извршења дела те је закључак суда да је улога окривљеног била да набавља возаче остала у домену недоказане претпоставке.

Овако изнетим жалбеним наводима браниоца окривљеног, који суштински селективно цитира исказе осуђених лица, не доводи се у питање правилан закључак суда у погледу радњи за које је окривљени оглашен кривим првостепеном пресудом, будући да из исказа осуђених ЖЖ, ДД, као и садржине разговора од 30.08.2022. године, несумњиво произлази да је окривљени био свестан да се радњама описаним у изреци пресуде, већем броју лица омогућава недозвољени прелаз државне границе, да је осуђени ЖЖ објаснио да су окривљени АА и осуђени ГГ пре недозвољеног пребацивања ирегуларне мигранте довозили у комбију и теретном возилу велике

запремине, осуђени ДД је навео да је окривљени АА био присутан када је осуђени ВВ објашњавао осуђеном ДД, да ће најпре теретним возилом прећи границу са Румунијом и у комби утоварити мигранте, из чега је потпуно јасно да је окривљени АА знао за наведене радње, да је знао да се ради о већем броју лица, да се превоз обављао већим возилом, што произлази из разговора у коме осуђени ВВ обавештава "да се возач ДД жали што вози "пун ауто".

С тим у вези, неосновани су жалбени наводи браниоца окривљеног којима се понављају наводи одбране окривљеног да није извршио кривично дело, иако су његов отац и најбољи пријатељ осуђени због истог дела, те у жалби указује да је суд идентичне радње и сазнања за које је окривљеног АА огласио кривим, код ИИ третирао као сазнања о кривичном делу, те јој дао статус сведока, чиме је практично извршио дискриминацију између два лица која се налазе у истом кривичноправном положају.

Међутим, по правилном налажењу првостепеног суда, који је ове наводе ценио током првостепеног поступка, из исказа сведокиње ИИ који је прочитан из транскрипата пресретнутих разговора, а у одсуству било ког другог доказа који би указао на улогу ИИ у радњама недозвољеног пребацивања миграната, правилно је првостепени суд закључио да се окривљени АА и сведок ИИ не налазе у истом кривичноправном положају у предметном поступку, те правилно утврдио да је окривљени предузео радње усмерене на пребацивање миграната која имају обележје кривичног дела која су му стављена на терет, јер и сама садржина разговора који је окривљени водио у битној мери је другачија од разговора од 04. и 05. марта 2022. године који је сведок ИИ водила са осуђеним ЕЕ и ВВ, јер се из разговора који је водио окривљени АА утврђује да је заједнички са другим осуђеним лицима у саизвршилаштву предузимао радње усмерене на недозвољено пребацивање миграната преко границе обавештавајући друге саизвршиоце да је возач прешао границу, затим да је тражио од осуђеног ВВ да му јави када возач пређе границу и договарао се око прослеђивања докумената потребних за ДД прелаз границе, о чему се суд детаљно изјаснио на страни 58. образложења побијане пресуде, а које разлоге у свему као правилне прихвата и овај суд.

Правилно првостепени суд није прихватио ни исказе осуђеног ВВ и осуђеног ГГ у делу у коме су навели да окривљени АА није учествовао у извршењу кривичног дела и то тако што је осуђени ВВ навео да му је окривљени веома добар друг, да је знао чиме се његов отац ГГ и ВВ баве, али да у томе није учествовао, док је осуђени ГГ навео да је његов син АА био у контакту са ВВ, чули су се по 300 пута дневно, али да није знао да ВВ кријумчари мигранте нити је у томе учествовао, односно да је вероватно као и сви у Кули знао шта се дешава, јер је то знала и полиција. Наиме, правилно првостепени суд овакве наводе осуђених није прихватио, а који су поновљени у изјављеној жалби браниоца окривљеног, с обзиром да су супротни осталим изведеним доказима, које је суд правилно ценио, а посебно исказу осуђеног ДД и садржини изведених разговора које је окривљени водио, о чему је суд у образложењу пресуде дао детаљне и аргументоване разлоге, правилно налазећи да су на овај начин осуђени покушали да заштите и олакшају кривично - правни положај окривљеног АА, који им је близак.

Жалбом браниоца окривљеног се даље указује да се ради о пресуђеној ствари

будући да два лица не могу бити осуђена због истог кривичног дела, односно да су и осуђени ГГ и окривљени АА ангажовали истог возача ДД за извршење предметног кривичног дела, те да једино што је окривљени АА могао знати је била свест о забрањености дела, а што, само по себи, није довољно за кривичну одговорност, те у односу на намеру да себи прибави противправну имовинску корист не постоје никакви докази у списима, због чега се у радњама окривљеног не стичу елементи овог кривичног дела.

Међутим, насупрот наведеном, правилно је првостепени суд нашао да се радњама окривљеног стичу сва битна обележја продуженог кривичног дела недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи у саизвршилаштву из члана 350 став 3 у вези става 2 у вези са чланом 33 и 61 КЗ, јер је окривљени критичном приликом поступао заједно са осталим осуђеним лицима у саизвршилаштву, при чему је свако од окривљених предузимао радње које су ближе описане у изреци пресуде, при чему радње окривљеног АА нису биле искључиво ангажовање возача, како се то неосновано указује жалбом браниоца, већ и друге радње ближе наведене у изреци, којом приликом је поступао са директним умишљајем, свестан свог дела и хтео његово извршење, а његова урачунљивост није била доведена у питање, а све у намери прибављања користи, а што је утврђено из исказа осталих саизвршилаца који су наводили колико су новца за коју радњу добили, а посебно из исказа осуђеног ЖЖ произлази да се за кријумчарење узимало 6.500 евра по мигранту, а пре него што је ирегуларним мигрантима омогућавано да пређу гранични прелаз, у илегалној канцеларији за трансфер све осигуравао новац кроз тзв. “гаранцију” коју је остављао “главни мигрант” и по обављеном послу се новац исплаћивао, као из исказа осуђеног ДД коме је окривљени рекао да ће му дуг вратити када буде исплаћен од ВВ након обављене “туре”. Поред тога, окривљени је био свестан да се кријумчари већи број лица, јер је знао да се превозе у већем возилу - комбију у два наврата и поступао као саизвршилац са осталим осуђеним лицима, при чему је са оцем набављао возаче и у два наврата предао новац осуђеном ДД, како је то претходно образложено, поступајући у намери да прибави корист.

На правилно и потпуно утврђено чињечнично стање правилно је првостепени суд применио кривични закон када је нашао да су се у радњама окривљеног стекла сва законска обележја продуженог кривичног дела недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи из члана 350 став 3 у вези става 2 у вези са чланом 33 и 61 КЗ, за које је и оглашен кривим првостепеном пресудом, о чему је дао довољно јасне и уверљиве разлоге на страни 60. образложења пресуде.

Приликом одлучивања о врсти и висини кривичне санкције коју ће изрећи окривљеном, правилно је првостепени суд ценио све околности које у смислу одредбе члана 54 КЗ утичу на одмеравање казне, па је од олакшавајућих околности на страни окривљеног ценио коректно држање пред судом и чињеницу да се ради о неосуђиваном лицу, а затим је ценио и бројност радњи и изражену упорност, јер је у три наврата у периоду од јула до средине септембра 2022. године предузео радње које чине кривично дело због којег је оглашен кривим, па је ценећи степен кривице окривљеног, тежину извршеног кривичног дела као и личност окривљеног, правилно је окривљеног АА за продужено кривично дело недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи из члана 350 став 3 у вези става 2 у вези са чланом 33 и 61 КЗ за које је првостепеном

пресудом оглашен кривим осудио на казну затвора у трајању од 2 године и 6 месеци, у коју му је у смислу члана 63 КЗ урачунао време које је провео у притвору од 01.12.2022. до 13.04.2023. године, правилно налазећи да ће се наведеном казном у потпуности остварити општа сврха кажњавања у оквиру опште сврхе изрицања кривичних санкција из члана 4 и 42 КЗ.

Жалбом браниоца окривљеног АА, адвоката Емила Шафхаузера се оспорава првостепена пресуда у делу одлуке о кривичној санкцији, уз указивање да је престрого опредељења, да наведене радње нису довеле до масовне, ни локалне грађанске непослушности у смислу јавног окупљања, протеста и генерално нереда, те да је имало места ублажавању казне, а имајући у виду чињеницу да се ради о неосуђиваном лицу, младој и факултетски образованој особи, која је радно ангажована и обавља припавнички стаж.

Међутим, насупрот овако изнетим жалбеним наводима браниоца окривљеног правилно је првостепени суд ценећи околности на страни окривљеног у смислу одредбе члана 54 КЗ истима дао адекватан значај, те окривљеном одмерио кривичну санкцију по врсти и мери којом ће се у довољној мери утицати на окривљеног да убудуће не чини кривична дела, као и на остале учиниоце да не чине кривична дела, те изразити друштвена осуда за кривично дело, јачање морала и учвршћивање обавезе поштовања закона, те на тај начин остварити сврха специјалне и генералне превенције у смислу одредбе члана 42 КЗ, при чему у конкретном случају за кривично дело за које је окривљени оглашен кривим првостепеном пресудом не постоји могућност ублажавања казне испод границе прописане законом, како је то изричито прописано одредбом члана 57 став 2 КЗ, те су и ови жалбени наводи браниоца, оцењени као неосновани.

Жалбом браниоца се указује да је суд погрешно обавезао окривљеног на плаћање трошкова кривичног поступка, будући да би плаћањем целокупног износа било угрожено издржавање окривљеног, јер је отац окривљеног осуђен, мајка је тешког здравственог стања, при чему је у моменту лишења слободе остваривао минималну припавничку зараду, а од непокретности не поседује апсолутно ништа. Међутим, правилно је првостепени суд окривљеног обавезао да на основу члана 264 став 1 у вези са чланом 261 и 262 ЗКП сноси трошкове кривичног поступка о чијој ће висини одлучити накнадно посебним решењем, будући да се ради о радно способном лицу са завршеним правним факултетом, те по налажењу овог суда, плаћањем трошкова се неће довести у питање егзистенција окривљеног или лица која је он дужан да издржава.

Апелациони суд у Београду, Посебно одељење за организовани криминал је имао у виду и остале жалбене наводе браниоца окривљеног, које није посебно образлагао, али они нису могли одредити овај суд на доношење другачије одлуке у овој кривичној ствари, будући да је за своје чињеничне и правне закључке првостепени суд у образложењу пресуде дао довољно јасне, уверљиве и аргументоване разлоге, које у свему као правилне, прихвата и овај суд.

Сходно напред изнетом, а на основу одредбе члана 457 ЗКП, Апелациони суд у Београду, Посебно одељење донео је одлуку као у изреци пресуде.

**Записничар-саветник,
Јелена Савић,с.р.**

**Председник већа-судија,
Милимир Лукић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић